

PARSHAS LECH LECHA

AVRAHAM AVINU: THE MAN OF SCIENCE TRANSCENDS HIMSELF

Rav Hutner once said, "Everyone wants to talk about the Chofetz Chaim after he became the Chofetz Chaim. But what is more important is to understand how the Chofetz Chaim grew to be that way to begin with¹." The same is true of the Avos. Avram ben Terach was not born Avraham Avinu. He had to work incredibly hard on himself to become that way. Below is some of that story.

DISCOVERING G-D THROUGH NATURE

Both Jewish and non-Jewish historians recognize that the great contribution of the Jews to the world was monotheism, an achievement that not only *transformed subsequent history* but can be regarded as the greatest *single contribution from whatever source since human culture emerged from the Stone Age*². By teaching this concept, Avraham Avinu forever changed the way in which we would relate not only to G-d, but also to man.

By the time our Parsha starts to tell us about Avraham Avinu, 75 years of his life have already passed³. At this stage, Avraham Avinu already had an advanced relationship with G-d. How did he get there?

Avraham Avinu discovered G-d by looking at nature⁴. Described by the Alter of Slobodka as the first and perhaps the greatest of the philosophers⁵, Avraham did not take anything for granted. Avraham began his G-d search at the age of 3⁶, but it took him another 37 years of total absorption and thought to reach a mature understanding of and relationship with G-d⁷. It was only then that Avraham was finally willing to give up all idol-worship⁸. It

¹ פחד יצחק, אגרות ומכתבים

² H. and H. A. Frankfort, John A. Wilson, Throkeld Jacobsen, William Irwin, *The Intellectual Adventure of Modern Man*.

³ בראשית, יב

⁴ רב צדוק הכהן, צדקת הצדיק סי' קפט: ב' מיני השגות אלוקות יש: א מצד הבראה מכיר שיש בורא וזה נקרא מעשה בראשית ב מצד ההנהגה וזה נקרא מעשה מרכבה איך הש״י רוכב על הברואים. והם ב' מדריגות דראה וידיעה של אבות ומרע״ה הנזכר בזוהר וארא כג א ע״ש שהאבות השיגו מצד הברואים כמשאז״ל (בר״ר ר״פ לך לך) באברהם אבינו ראה בירה דולקת וכ״ו והיא נקרא ראייה דאתגליא ולכן נקרא אותו שם אצלם שם בכתוב המורה שאמר לעולמו די דרז״ל (חגיגה יב.) ופי הרבי רב בונים זצ״ל שיש די בבראה זו להכיר אלוקותו על ידו ... וידיעה הוא בהנהגה כמ״ש הוידעני נא דרכיך וגוי ע״ש

⁵ ראש הפילוסופים
ובמשך חכמה כב יד: אברהם התפלסף מאד בחכמה ולמד כל דרכי הטועים והתווכח עמהם וחקר בשכלו כי יש ד' אחד משגיח על הכל

⁶ נדרים ל״ב ע״א
השגת הראב״ד הלי עבודת כוכבים פ' א: א״א יש אגדה בן שלש שנים שנאמר עקב אשר שמע אברהם בקולי מנין עקב. וכן בנדרים לב ע״א: בן ג' שנה הכיר אברהם את בוראו אמנם הרבמב״ם כתב שב40 הכיר את בוראו והכסף משנה על הרמב״ם שם תירץ שבג' התחיל להכיר ובארבעים נשלם הבנתו
רמב״ם שם הלי ג: כיון שנגמל איתן זה התחיל לשוטט בדעתו והוא קטן והתחיל לחשוב ביום ובלילה והיה תמיהה היאך אפשר שיהיה הגלגל הזה נוהג תמיד ולא יהיה לו מנהיג ומי יסבב אותו כי אי אפשר שישבב את עצמו ולא היה לו מלמד ולא מודיע דבר אלא מושקע באור כשדים בין עובדי כוכבים הטפשים

⁷ רמב״ם הלי עבודת כוכבים פ' א: (ג) ובן ארבעים שנה הכיר אברהם את בוראו

⁸ רמב״ם הלי עבודת כוכבים פ' א: (ג) ואביו ואמו וכל העם עובדי כוכבים והוא עובד עמהם ולבו משוטט ומבין עד שהשיג דרך האמת והבין קו הצדק מתבוננתו הנכונה וידע שיש שם אלוק אחד והוא מנהיג הגלגל והוא ברא הכל ואין בכל הנמצא אלוק חוץ ממנו וידע שכל העולם טועים ודבר שגרם להם לטעות זה שעובדים את הכוכבים ואת הצורות עד שאבד האמת מדעתם

took another 35 years for him to be ready for G-d's command at the beginning of our parsha, Lech Lecha.

As exalted as Avraham became, his basic conclusions are very accessible to mortals like ourselves. Everywhere Avraham looked he saw incredible order, demanding a higher intelligence overseeing and guiding the whole process¹. Whether the starting point is physics, biology, astronomy or any exploration of the world of nature, all will lead us back to G-d². It was Rav Hirsch who said: "Two revelations are given to us, Nature and the תורה"³. The Maharal calls the world of nature a ladder which we can climb to reach the higher realms of Torah⁴.

Avraham Avinu was a spiritual and intellectual genius. But, once discovered, his lessons are available to all. The Avos endowed us with a spiritual, genetic sensitivity to access a basic appreciation of G-d through nature⁵. Be it the shepherding of our great forbears⁶, the glorious praises of שירי, פרק שירי, or the Psalms we say every day⁷, our lives are informed by a sensitivity to "the G-d of nature". Rav Shmshon Rephael Hirsch spoke of us all when he once commented: "What will I answer when asked, 'Rephael, did you see my beautiful Alps?'"

WHY THE DISCOVERY OF G-D WAS UNUSUAL

Despite the fact that the world is, as Rav Elchanan Wasserman⁸ tells us, biased in favor of seeing G-d, Avraham's achievements are still remarkable to an extreme. The world

¹ בראשית רבה (ריש פ' לך לך – לט א): אמר רבי יצחק משל לאחד שהיה עובר ממקום למקום וראה בירה אחת דולקת. אמר תאמר שהבירה זו בלא מנהיג? הציץ עליו בעל הבירה. אמר לו 'אני הוא בעל הבירה'. כך שהיה אבינו אברהם אומר תאמר שהעולם הזה בלא מנהיג? הציץ עליו הקב"ה ואמר לו, 'אני הוא בעל העולם'.
² דרך ה': ח"י פ"א ס"ב: אמנם, גם מצד החקירה במופתים הלמודיים יאמתו כל העניינים האלה, ויוכח היותם כן מכח הנמצאות ומשיגיהם אשר אנחנו רואים בעינינו על פי חכמת הטבע, ההנדסה, התכונה ושאר החכמות, שמהם תלקחנה הקדמות אמיתיות אשר יולד מהן ברור העניינים האמיתיים האלה.
רמב"ם פ"ב מהל' יסודי התורה ה"ב: והיאך היא הדרך לאהבתו ויראתו. בשעה שיתבונן האדם במעשיו ובראויו הנפלאים הגדולים ויראה מהן חכמתו שאין לה ערך ולא קץ מיד הוא אוהב ומשבח ומפאר ומתאוה תאוה גדולה לידע השם הגדול ושם ה' א: הקל הנכבד והנורא הזה מצוה לאהבו וליראה אותו שנאמר ואהבת את ד' א-לקיך. ונאמר את ה' אלקיך תירא (ואילו בספר המצוות מ"ג ג' ג' (אהבתו): היא שצונו באהבתו יתעלה. וזה שנחשוב ונתבונן במצותיו ומאמריו ופעולותיו עד שנשיגהו ונהנה בהשגתו בתכלית ההנאה, וזאת היא האהבה המחוייבת, ולשון ספרי לפי שנאמר ואהבת את ה' אלקיך איני יודע כיצד אוהב את המקום תלמוד לומר והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך שמתוך כך אתה מכיר את מי שאמר והיה העולם. עכ"ל ושניהם אמת)

³Note at end of 18th letter in the Nineteen Letters.

⁴מהר"ל נתיב התורה פ"ד - ודבר זה בארו חכמים במסכת ברכות (נ"ח ע"א) הרואה חכמי אומות העולם אומר ברוך שנתן מחכמתו לבשר ודם והרואה חכמי ישראל אומר ברוך שחלק מחכמתו ליראיו ... שם חכמה עליה רק שאין חכמתן חכמה אלקית נבדלת מן הגשמי לגמרי. ואם כן מזה נראה כי יש ללמוד חכמת האומות, כי למה לא ילמד החכמה שהיא מן השם יתברך שהרי חכמת האומות גם כן מן השם יתברך שהרי נתן להם מחכמתו יתברך ... אבל החכמות לעמוד על המציאות וסדר העולם בודאי מותר ללמוד ... כי החכמה הזאת היא כמו סולם לעלות בה אל חכמת התורה ... (מס' שבת עה: ...) מנין שמצוה (על האדם) לחשוב תקופות ומזלות שנאמר (ושמרתם ועשיתם) כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני כל העמים איזו חכמה שהיא לעיני כל העמים הוי אומר זה החושב תקופות ומזלות ... ומה שאמר כי היא חכמתכם לעיני כל העמים, מפני כי האומות הם שרוצים להתחכם בחכמה הזאת ביותר ... ומזה נלמוד כי כל דבר שהוא לעמוד על מהות העולם יש לאדם ללמוד, ומחוייב הוא בזה כי הכל מעשה השם הוא ויש לעמוד עליהם ולהכיר על ידי זה בוראן

⁵צדקת הצדיק קפט: השגת הראייה של האבות שהם כוללים כל הנפשות כולם מישראל זה אפשר לכל אחד אף שאינו תלמיד חכם להשיג. שהשגה זו מוטבע בו מאבותיו מצד שהוא זרע אברהם יצחק ויעקוב

⁶ The Avos, Moshe Rabbeinu and David Hamelech all learned to be great leaders by first being shepherds and being with nature.

⁷הללו את ה' מן הארץ. תניינים וכל תהמות: אש וברד שלג וקיטור. רוח סערה עשה דברו: ההרים וכל גבעות. עץ פרי וכל ארזים: החיה וכל בהמה. רמש וצפור כנף:

⁸קובץ מאמרים א

that Avraham was born into had become completely idolatrous. One thin line of Monotheism remained: Chanoch, Noach, and Shem to Ever; but these people lived and died with their secret¹. Meanwhile, the idolators were able to show tangible results for their efforts by tuning into real intermediaries used by G-d². And so, Avraham Avinu himself was given the best education in idolatry of the time³. Brilliant as he was, his own book of idolatry stretched to 400 chapters!!⁴ It required enormous courage and a radical breakthrough for Avraham to see the world through different eyes.

Secondly, Avraham Avinu took his understanding to profound new depths. In the end, he reconstructed for himself the whole of creation, including the higher spiritual realms. His legacy to us is the great Kabbalistic work, the Sefer Hayetzirah, which explains how the letters of the Hebrew alphabet were used by G-d to create the world⁵. Avraham Avinu was able to trace any object back up its spiritual trajectory⁶. He was able to understand, as Adam HaRishon once did, how the word actually sustains the physical reality it produces⁷. Man is a whole universe, an עולם קטן made up of all 22 letters, whose every action has cosmic implications⁸.

THE G-D OF MORALITY AND OF HASHGACHA PRATIS

Avraham Avinu does not just understand these things; he is able to harmonize his entire being with what he sees. This allows him to intuit all of the Torah and its Mitzvos,

¹ רמב"ם הלכות עבודת כוכבים פ' א: אבל צור העולמים לא היה שום אדם שהיה מכירו ולא יודעו אלא יחידים בעולם כגון חנוך ומתושלח נח שם ועבר ועל דרך זה היה העולם הולך ומתגלגל עד שנולד עמודו של עולם והוא אברהם אבינו: השגת הראב"ד ה' עבודת כוכבים פ' א: א"א ותמה אני שהרי היו שם שם ועבר איך לא היו מוחין ואפשר כי מוחים היו ולא אירע להם שישברו את צלמיהם לפי שהיו מתחבאים מהם עד שבא אברהם ושבר צלמי אביו:

² רמב"ם הלכות עבודת כוכבים פ' א: (א) בימי אנוש טעו בני האדם טעות גדול ... אמרו הואיל והאלקים ברא כוכבים אלו וגלגלים להנהיג את העולם ונתנם במרום וחלק להם כבוד והם שמשים המשמשים לפניו ראויין הם לשבחם ולפארתם ולחלוק להם כבוד וזהו רצון האל ברוך הוא לגדל ולכבד מי שגדלו וכבדו כמו שהמלך רוצה לכבד העומדים לפניו וזהו כבודו של מלך כיון שעלה דבר זה על לבם התחילו לבנות לכוכבים היכלות ולהקריב להן קרבנות ולשבחם ולפארתם בדברים ולהשתחוות למולם כדי להשיג רצון הבורא בדעתם הרעה וזה היה עיקר עבודת כוכבים ... (ב) ואחר שארכו הימים ... אומרים לכל העם שזו הצורה מטיבה ומריעה וראוי לעובדה וליראה ממנה וכהנייהם אומרים להם שבעבודה זו תרבו ותצליחו ועשו כך וכך ואל תעשו כך וכך והתחילו כוזבים אחרים לעמוד ולומר שהכוכב עצמו או הגלגל או המלאך דבר עמהם ... וכיון שארכו הימים נשתכח השם הנכבד והנורא מפי כל היקום ומדעתם ולא הכירוהו ונמצאו כל עם הארץ הנשים והקטנים אינם יודעים אלא הצורה של עץ ושל אבן וההיכל של אבנים שנתחנכו מקטנותם להשתחוות לה ולעבדה ולהשבע בשמה וגו' וכעין זה פירש הרמב"ן, החינוך, הכוזרי וספר העיקרים.

³ רמב"ם הלכות עבודת כוכבים א' ג: ולא היה לו מלמד ולא מודיע דבר אלא מושקע באור כשדים בין עובדי כוכבים הטפשים ואביו ואמו וכל העם עובדי כוכבים והוא עובד עמהם

⁴ מס' ע"ז דף יד ע"ב: ב: גמירי דע"ז דאברהם אבינו ד מאה פירקי הויין

⁵ כוזרי מאמר ד' ס' נה

⁶ השתלשלות

⁷ ר' צדוק הכהן- מחשבות חרוץ ריש ס' יא דף 83.

⁸ נפש החיים שער א' פ"ג: כן בדמיון זה כביכול, ברא הוא יתברך את האדם והשליטו על רבי רבוון כחות ועולמות אין מספר. ומסרן בידו שיהא הוא המדבר והמנהיג אותם עפ"י כל פרטי תנועות מעשיו ודבוריו ומחשבותיו ... בכל העולמות שם פ"ו: וזה כל האדם שכל כח פרטי שבו מסודר נגד עולם וכח אחד פרטי מסודר השעור קומה של כלל הכחות והעולמות

since the Torah is but a higher level of the creation-reality¹ and therefore completely in harmony with the inner logic of creation. His spiritual and intellectual clarity was such² that it was now obvious to Avraham that he would keep the Mitzvos, just like someone would not think twice about his need for air and water³. Along with that clarity went his phenomenal giving and kindness which further put him in harmony with the Torah, whose essence is Chesed⁴.

Avraham Avinu does not rest with the discovery of the G-d of the philosophers, the G-d of nature (*Hashgacha Klalis*). He does not simply replace the gods with one G-d. He provides a radically different model of how that G-d acts. The gods of his contemporaries have no interest in lowly man. They are too busy competing amongst themselves. Avraham Avinu comes to understand that if G-d had created man, He did so to give – to share His goodness⁵. Perforce this must be not only to man in general, but to each man in particular. This is the principle of *Hashgacha Pratis*⁶, wherein G-d tailor-makes the universe to perfectly fit the growth needs of every human⁷.

Avraham then takes this further. He comes to understand G-d's Ways so deeply that he begins to model his own behavior after G-d's ways. He sees that G-d relates to man in multiple tiny acts of Divine Providence – of G-d lowering Himself, so to speak, into the nitty-gritty of man and his needs⁸. Avraham Avinu perfects his giving and kindness as a way of

¹means that the logic of the world is in harmony with the logic of the תורה. Since man was also created from that תורה, the logic of man is similarly in harmony with the logic of the world.

²מהר"ל, ספר תפארת ישראל - פרק כ וזה כי אברהם היה מיוחד ביותר לקיים כל התורה, כי מעלת אברהם דבקה בחכמה העליונה, לכך היה אברהם בפרט מיוחד אל התורה שהוא השכל העליון כאשר ידוע כי בן ג' שנה הכיר אברהם את בוראו (נדרים ל"ב ע"א)

³קובץ מאמרים ואגרות, מאמר על תשובה: ובשביל זה היה ראוי לעשות המצוה אפילו לא נצטוו עליה, וע"כ קיימו האבות את התורה קודם שנצטוו עליה מפני שהבינו התועלת והתיקון מזה ... וכן בעבירה

⁴מהר"ל שם: ועוד יש לך להבין בחכמה, כי מדת אברהם היא מדת התורה כי התורה תקרא תורת חסד דכתיב (משלי ל"א) ותורת חסד על לשונה, וזה מצד כי התורה דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום, ואף כאשר תמצא בתורה מיתות וכריתות אין תכלית התורה רק להעמיד הטוב בעולם שלא יהיה נמצא שום רע. ודבר זה רמזו חכמי האמת בפרק קמא דסוטה (י"ד ע"א) תניא ר' שמלאי אומר התורה תחלתה גמילות חסדים וסופה גמילות חסדים

⁵רמח"ל, דעת תבונות (ס' יח) מחק הטוב הוא להטיב

⁶עלי שור ח"א דף שז ס"ג: תהילים קיג: (ה) מי כה' אלקינו המגביה לשבת: (ו) המשפילי לראות בשמים ובארץ: (ז) מקימי מעפר דל מאשפת ירים אביון: (ח) להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו: (ט) מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה הללויה: ... הנהגה זו נקראת השגחה פרטית לעומת ידיעת ד' והנהגת הטבע שהיא השגחה הכללית

⁷אפיקי מים, סוכות, ענין ו עמי' פד: פירושו של השגחה פרטית הוא שכל ההנהגה כולה וכל הנבראים כולם הם בשבילו, והוא בעצמו משתייך אל הרצון העליון כביכול לכל פרטיה ותולדותיה.

⁸עלי שור ח"א דף שז: בדורות ההם חשבו למעוט כבודו יתברך, שיהיה יודע מקטנות הנעשה בעולמנו: "רם על כל גויים ד'. על השמים כבודו". גילה אברהם אבינו את גדלות החסד, ממנה לא ידעו בני דורו. גמל הוא חסד עם כלם וכשהיכירו את גדלותו של חסד לימדם להכיר את אלקי החסד ושעולם חסד יבנה. בזה הכירו כי חסדו יתברך, השפעתו, ידעתו והנהגתו – הוא הוא כבודו

imitating G-d – of walking in G-d's ways in his giving and kindness¹. He then uses his own kindness to teach people how great G-d's kindness really is².

By the end of his life Avraham's spiritual greatness was so vast, his desire to give to others so total, that he became³ אב המון גוים - he and Sarah became the spiritual father and the mother of all of the nations of the world⁴. (It is forbidden to call Avraham and Sarah by their original names, Avram and Sarai⁵, because this inaccurately portrays them as being only the forefathers of the Jewish people.) In so doing, Avraham Avinu was able to go beyond the limitations of his own specific Mazal. Avraham's *neshama* now covered the entire spectrum of spirituality - באברהם⁶ - אלה תולדות השמים והארץ בהבראם. This idea, of an encompassing spirituality, was then passed onto the entire Jewish nation. (אין מזל לישראל)⁷ such that every Jewish soul from then on would span the entire order of the world⁸.

Anyone could now convert to Judaism because all were connected under the vast canopy of the Abrahamitic soul. And every geir can safely make the bikkurim declaration that his Forefathers left Egypt⁹. For, he too is a child of Avraham. This giant soul not only covered individuals – it covered entire nations. When G-d bestowed blessing on all the nations, therefore, it went through Avraham¹⁰.

PERSONALIZING THE G-D RELATIONSHIP - LOVE, RESPECT AND TRUST

¹ מה הוא נקרא רחום אף אתה היה רחום, מה הקב"ה נקרא חנון אף אתה היה חנון (רמב"ם שם ע"פ הספרי סוף עקב) ובגמ' שבת (קלג ע"ב) דרשין זה קלי ואנוהו להידור מצוה שצריך לולב נאה שופר ציצית נאה וכי' אבא שאול אומר מה הוא חנון ורחום אף אתה חנון ורחום

מהר"ל, נתיב גמילות חסדים, פ"ג: כי מצד המשפט הש"י נבדל מן העולם כאשר עושה בו משפט, ... ולפיכך מצד המשפט אין קיום גמור לעולם כאשר מצד המשפט אין דביקות בו ית'. רק הדביקות בו יתבי מצד החסד

² תלמוד בבלי מסכת סוטה דף י עמ ב: אלא ויקריא מלמד שהקריא אברהם אבינו לשמו של הקדוש ברוך הוא בפה כל עובר ושב כיצד לאחר שאכלו ושתו עמדו לברכו אמר להם וכי משלי אכלתם משל אלהי עולם אכלתם הודו ושבחו וברכו למי שאמר והיה העולם

³ בראשית יז (ה) ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך: רש"י: (ה) כי אב המון גוים - לשון נוטריקון של שמו ור"ש שהיתה בו בתחלה שלא היה אב אלא לארם שהוא מקומו ועכשיו אב לכל העולם ואפילו ר"ש שהיתה בו מתחלה לא זה ממקומה שאף יו"ד של שרי נתרעמה על השכינה עד שהוסיפה ליהושע שנאמר (במדבר יג) ויקרא משה להושע בן נון יהושע:

⁴ ברכות יג ע"א: אברם הוא אברהם בתחלה נעשה אב לארם ולבסוף נעשה אב לכל העולם כולו שרי היא שרה בתחלה נעשית שרי לאומתה ולבסוף נעשית שרה לכל העולם כולו:

⁵ ברכות שם: תני בר קפרא כל הקורא לאברהם אברם עובר בעשה שנאמר והיה שמך אברהם רבי אליעזר אומר עובר בלאו שנאמר ולא יקרא עוד [את] שמך אברם אלא מעתה הקורא לשרה שרי הכי נמי התם קודשא בריך הוא אמר לאברהם שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה

⁶ ילקוט בראשית, רמז יח
ובאפיקי מים, סוכות, ענין י (א): הרי שאברהם הוא הבריאה עצמה
במדרש הנעלם וירא שא"א כנגד דרגת נשמה

⁷ בראשית טו (ה) ויוצא אותו החוצה - הוציאו חוץ ממזל שלו אברם אינו מוליד אברהם מוליד אין מזל לישראל (נדרים ל"ב). כי ישראל בכלל אינם תחת המזל אבל בפרט מסובבים במזל. וזה הוא אב המון גוים (לקמן יז, ד) ר"ל ענין כללי וכמאמרם ז"ל בתענית (ט סע"א) שאני משה כיון דרבים צריכים לו כרבים הוא וזה הוא אין מזל לישראל כי ישראל יאמר על הכלל כולו כידוע.

⁸ כל ספר נפש החיים הולך על נקודה זו

⁹ רמב"ם הל' בכורים פ"ד הל' ג: הגר מביא וקורא שנאמר לאברהם אב המון גוים נתתיך הרי הוא אב כל העולם כולו שנכנסין תחת כנפי שכינה ולאברהם היתה השבועה תחלה שירשו בניו את הארץ וכן כהנים ולוים מביאין וקורין מפני שיש להן ערי מגרש:

¹⁰ אור התורה, לך לך ד"ה רבי בנאה

Avraham Avinu realized that this G-d he had discovered was not just a cold director of affairs. G-d wanted an active relationship, and Avraham Avinu embraced this invitation with a deep and enduring love of G-d¹ (see note).

We know from our relationships with our parents, spouses and children that we can sometimes feel close to them and sometimes quite distant. When we have our disagreements or feel estranged, the question is whether our connection with the other person goes deep enough to carry us through these times of darkness. Do we remain trustworthy – true to the relationship even when we do not see what the relationship is doing for us at that time?

It is just this question which G-d asked of Avraham, and he began to answer when at 75, G-d asked him to leave absolutely everything and to go to an unknown land – לך לך. The Torah leaves out everything that came before this command, because G-d was saying, “My choosing you is not dependent on anything that you have achieved thus far². Nothing of what you have done so far will have prepared you for the giant leap of faith that you must now take.” Avraham lived that faith, until the faith itself became an entire reality – a powerful source of his existence³.

And so began another chapter in Avraham Avinu’s life – a chapter of 10 trials that tested his love for G-d. G-d trusted that Avraham would close the 2,000 years of תהו that the world had endured since its inception and, in a dramatic break, lead it into the 2,000 years of Torah⁴. The trials numbered 10 – meaning that every aspect of Avraham Avinu’s personality was brought to potential and connected to G-d⁵. Avraham had to reach deep into himself, go beyond the normal and the natural, and find the miracle within in himself to satisfy G-d that his commitment was total⁶. The challenge was to choose a path that would have continuity. G-d provided the formula with final test – one that would allow the connection over to all future generations⁷. But there was a price to be paid - not all his progeny would have the purity to continue this path. The process required sifting, and some were left behind⁸.

¹ משנה מסכת אבות פרק ה ג) עשרה נסיונות נתנסה אברהם אבינו עליו השלום ועמד בכלם, להודיע כמה חבתו של אברהם אבינו עליו השלום:

On which Rav Shimshon Rephael Hirsch comments:

According to the context, it would seem that חבתו של אברהם אבינו has an active connotation, denoting Abraham’s love for G-d. If, however, one should wish to construe this phrase in the more customary manner, that is, as denoting the love of G-d for Avraham, then the repeated trials should be regarded as evidence in themselves of the high regard in which G-d held Avraham. As the Mishna has it: “The potter will strike only those pots that are good and whole to test them, because he knows that they will withstand even repeated blows.”

² ממעמקים, בראשית, מאמר יב

³ מהר"ל, גבורות ד' פ' ז: כי מאחר שהוא חזק באמונתו, יש לו מציאות חזק, וראוי להיות עיקר המציאות בעולם הזה ועיקר המציאות בעולם הבא.

⁴ מהר"ל, דרך חיים על אבות, פ"ה משנה ג: כי הדור שהיה בו אברהם כולו תוהו וחושך שלא היה בהם מציאות, והוא יתברך רצה שיהיה אברהם התחלת אור המציאות בעולם, ובזה שנתנסה אברהם בעשרה נסיונות יוצא צדקתו לפעל לגמרי היה אברהם אור המציאות. ולפיכך נתנסה אברהם בעשרה נסיונות דוקא, כי מאחר שהיה לו לאברהם חבור אל הדורות שהיו כלם חושך ולא אור, רצה הש"י להבדיל ביניהם שיהיה יוצא אור המציאות של אברהם לפועל לכך נתנסה:

⁵ מהר"ל, שם: הנסיון שהקב"ה מנסה את הצדיק כדי שיהיה נמצא צדקתו בפעל נגלה ולא שיהיה צדיק נסתר

⁶ מהר"ל, דרך חיים על אבות, פ"ה משנה ג: כל לשון נסיון מלשון נס שכשם שהנס הוא בלתי טבעי כך הנסיון הוא בלתי טבעי, כי אם אין המנוסה נוהג שלא בטבע אינו יכול לעמוד בנסיון, כי אין הטבע נותן שישחוט האדם בנו וכן כל שאר נסיונות, ולפיכך א"א שלא יהיו האבות מנוסים שאינם טבעיים כמו שאר אנשים ואם היו נוהגים בדרך הטבע לא היו ראויים לאותה מדרגה עליונה.

⁷ בספר התני"א שהמסירת נפש למסור את חייו על ידי אפילו אלה שהם רחוקים מהתורה ירושה היא מעקידת יצחק.

⁸ משך חכמה, בראשית כב (א) והנה העקידה אשר עליה התפלל אברהם ד' יראה הוא לזכרון טוב לישראל ... משמע דרך ישראל ישראל נקראו זרעו של יצחק ולא עשו] ... הלא הנודר מזרעו של אברהם מותר באומות (נדרים לא) כי בזרעך יקרא לך זרע

בזרעך ולא כל זרעך וא"כ אין זה זכות רק ליעקב ולא לעשו שבסיבתו מת אברהם חמשה שנים קודם שיצא לתרבות רעה (רשי"י
בראשית טו, טו ב"ר ס"ג-טז) ולכן אינו זרעו כלל ולכן תלה המלאך בשם ד' יען אשר עשית כו' ולא חשכת בנך יחידך כו' את זרעך
שזה אינו רק של יעקב, וגו'